Laudato si' i račvanje Boga

Svako novo čitanje enciklike *Laudato si'* otkriva neki novi uznemirujući vidik u toj potpuno besprimjernoj "zelenoj" okružnici, koja se obraća "svakoj živućoj osobi na ovom planetu". Pogledajmo zaključni odlomak enciklike:

Na završetku ovoga oduljeg promišljanja, i radosnog i napetog, predlažem dvije molitve, jednu koja može biti zajednička svima koji vjerujemo u svemogućega Boga Stvoritelja, a drugu da mi kršćani prihvatimo obveze prema stvorenju što ih pred nas stavlja Isusovo evanđelje.

Ono što te riječi podrazumijevaju stvarno je posve zapanjujuće. Jer Franjo je namjesnik Kristov, dužan naviještati, braniti i cjelovito prenositi apostolsku predaju božanske objave našega Gospodina, koja ima biti donesena cijelom svijetu, u skladu s velikim poslanjem: *Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!* U papinu dužnost ne spada sastavljanje molitava koje mogu "biti zajedničke" "kršćanima" (Franjo nikad ne upotrebljava riječ "katolici") i onima što vjeruju u "svemogućeg Stvoritelja", ali ne priznaju, ili izravno niječu, božanstvo Isusa Krista i Presveto Trojstvo. Postoji samo jedan Bog – Otac, Sin i Duh Sveti – a ne jedan Bog za kršćane, a drugi za sljedbenike "svemogućeg Stvoritelja". Pa ipak, vidimo da upravo namjesnik Kristov ne samo da pasivno prihvaća nego i aktivno ohrabruje nevjerovanje nekršćana sastavljajući molitvu baš za njih, upućenu nekom općenitom božanstvu, kao da za njihovo spasenje uopće nije potrebno da vjeruju u Krista, u pravoga Boga.

Naš je Gospodin zapovjedio svojoj Crkvi, a prije svega njezinoj zemaljskoj glavi, neka "sve narode" uči "čuvati sve što sam vam zapovjedio". Sve što je zapovjedio! Međutim Franjo je očito nakanio ne učiti ih ništa što je naš Gospodin zapovjedio, pa tako ni to da moraju vjerovati u Njega da bi se spasili:

Neka bude znano svima vama i svemu narodu Izraelovu: po imenu Isusa Krista Nazarećanina, kojega ste vi raspeli, a kojega Bog uskrisi od mrtvih! Po njemu ovaj stoji pred vama zdrav! On je onaj kamen koji vi graditelji odbaciste, ali koji postade kamen zaglavni. I nema ni u kome drugom spasenja. Nema uistinu pod nebom drugoga imena dana ljudima po kojemu se

možemo spasiti. (Dj 4,10–12)

Umjesto da naviješta kako *nema uistinu pod nebom drugoga imena dana ljudima po kojemu se možemo spasiti*, Franjo retorički račva Boga, sastavljajući jednu molitvu za kršćane, a drugu "svemogućem Stvoritelju". Ovu drugu određuje svijetu punom izgubljenih duša, kao da je to dovoljno za njih u tami koju nastavaju bez milosti Onoga koji je rekao: *Ja sam svjetlost svijeta; tko ide za mnom, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlost života.* (Iv 8,12)

Pogledajmo stvarnosti u oči: Imamo namjesnika Kristova koji ne želi biti namjesnik Kristov. On želi biti planetarni papa koji se "obraća svakoj živućoj osobi na ovom planetu" bez obzira, ili brige, što ta osoba možda ispovijeda lažnu vjeru ili otvoreni ateizam. Njemu jednostavno nije važno hoće li itko postati član Katoličke crkve. Važno mu je da svi, u što god vjerovali, rade zajedno na popravljanju štete nanesene okolišu:

Valja također uteći se raznolikim kulturnim bogatstvima narodâ, njihovoj umjetnosti i poeziji, njihovu unutarnjem životu i duhovnosti. Ako doista želimo izgraditi ekologiju koja nam omogućava popravak onoga što smo razorili, nijedna grana znanosti i nijedan oblik mudrosti ne smije se ostaviti po strani, pa tako ni religija [bilo koja religija!] *s vlastitim joj jezikom.* (LS 63)

Doista se nalazimo usred onoga što je biskup Athanasius Schneider nazvao četvrtom velikom krizom Crkve.

5. kolovoza 2015.

Christopher A. Ferrara

http://fatima.org/perspectives/sv/perspective760.asp